

,Eu sunt spiritul ad ncurilor, Tr iesc @n alt lume dec t voi. n lumea alcoolurilor tari, Acolo unde numai frunzele Am gitoareii neputin i sunt ve tede. Din c nd @n c nd M urc @n lumea voastr n nop i grozav de lini tite i senine, i-atunci aprind mari focuri i z mislesc comori Uimindu-v pe voi ce m -n elege i. Apoi cobor din nou prin hrube trudnice n apa luminoas , minunat . Sunt spiritul ad ncurilor, Tr iesc @n alt lume dec t voi."

"Sub zenit Am sa fiu fericit Cand,cineva, Descifrindu-mi litera si inima mea, Va putea fi privit Rizand,ori ranjind, Ori plangand" Primele iubiri " Salasluiia in noi o alta lume, Nelogica, daca-o privim acum, O lume populata de imagini Fantastice, cu-ametitor parfum, Imagini ce-si schimbau mereu conturul Si ne-ntartau sa le urmam in vis Si ne-aduceau din bezna noptii rasul Sub cerul de amiaza,larg deschis Priveam cu-ncantatoare simplitate Viata - ca pe-un joc ori ca pe-un rit Doar jocurile au pana si ele Cate-un aspect mai trist, mai innegrit; In joc si-n rit se naste pasiunea Ce se maturizeaza mai tarziu! Atata numai, ca-ntre noi si viata Plutea un val de ceata, fumuriu

Dans Toamna @mi ineaca sufletul @n fum... Toamna-mi poarta @n suflet roiuri de frunzare. Dansul trist al toamnei il dansam acum, Tragica betie, moale leganare... Sangera vioara neagra-ntre oglinzi. Gandurile-s moarte. Vrerile-s supuse. Fara nici o soapta. Numai s -mi intinzi Bratele de aer ale clipei duse. Ochii mei au cearcan. Ochii tai is puri. Cata deznadejde pasii nostri m na! Ca un vant ce smulge frunza din paduri, Ca un vant ce-nvarte usa din t t na... Maine dimineata o s fim straini, Vei privi tacuta maine dimineata Cum prin descarnate tufe, @n gradini, Se rotesc fuioare vestede de ceata... Si-ai s stai tacuta cum am stat si eu, C nd mi-am plans iubirea destramata-n toamna, Si-ai s -asculti cum cornul vantului mereu Nourii pe ceruri catre zari indeamna. Pe c nd eu voi trece sub castani roscati, Cumpietrite buze, palid, pe carare, Si-or s mi se stinga pasii cadentati In nisip, scrasnita, lasa remuscare... Slutul Noi toti avem curajul de-a ne gandi ca poate Ori maine, ori poimaine, ori cand vom fi pamant Eforturile noastre ce trec ca niste frunze Se vor mai pomeni prin vreun cuvant Ca-n zbuciumul vietii vom incrusta vreo urma Ce-o sa se mai cunoasca putin si-n alt prezent. Cel mai umil din lume tot crede ca aduna Si ca-ntro zi va scrie-un testament Cand oamenii, ei singuri, au intristari destule, La ce bun sa-ti mai afle si chinu-ti arzator? La ce, cand lumea-i plina de jale, sa adaugi Si jalea ta la jalea tuturor? El, invatat o viata intreaga sa renunte, Topindu-si renuntarea in caldul lui suras, Voia acum sa surpe tot ce-a cladit cu truda, S-arate niciodata ca n-a ras Confesiuni 1 M ng ie-mi p rul. Ast zi mi-i aspru i s rat. Aproape-ntotdeauna a fost la fel, @mi pare... De colburi nins, cu v nturi i ploii amestecat, n zgura de la trenuri sc ldat i-n stropi de mare.

Ce larg mî simt i lacom i niciodat plin! Sorb prin pupile lumea i-n tain cu auzul, Nepotolit ca-
n fa a paharelor de vin Ce-mi scap r -n musta stropi limpezi ca hurmuzul. Am strîns at tea
drumuri @n mine ca pe-un ghem, Tam-tamuri de copite @n mine aspre sun , Dar tot mi-i dor de duc ,
spre mine @nc chem Acele panglici albe pudrate-n colb de lun . M las purtat de focul aprins sub
placa frun ii Ca norii ce se las m na i de vijelii i dornici s cunoasc atingerea cu mun ii,
Cînd trec prin brazi dau vam i rup din ei f ii. 4 De ce-am crezut de-at tea ori C -mi place-o
floare numai dintre at tea flori, De ce-am crezut c o iubesc i-apoi G seam o alt floare cu foile
mai moi? Oh, c t de larg -i lumea: iubind i r spunz nd O caut i o m ng i fir dup fir, pe
r nd, F r s -ntreb vreodat de i-a ivit doar mie Ginga a crizantem @ntreaga ei t rie. S-o
am @ntreag -n mine, mi-ajunge doar o dat Ginga a crizantem s fie s rutat . Mi-i dat de-
aceea-n lume nimic nd s nu fiu ram, Ci alb noian de nour i lini te s n-am. Fior Poate-am visat
ceva r u i-am uitat, Poate-i doar pentru c vi inii s-au @nflorat, Poate-i doar v ntul ce limpede
sun , Ori pentru c au mu cat ast noapte din lun V rcolacii, ori stele prea multe pe fa Mi-au
picurat o otrav de ghea , Ori poate e diminea . Cine e ti, ori ce e ti, Abur ori duh str veziu
de pove ti, Care-ai p truns i @mi macini mereu Trupul i sufletul meu? Privesc @n oglind -
acela i mi-i chipul i buzele groase t iate ca-n lemn. Pe pav za frun ii v d bine c nimeni N-a
scris, @nc nu, nici un semn. Dar vorbele-mi murmur : sun -ne, -ncearc -ne, Sufletu- i p lp ie
albe chem ri, Ochii @mi ard rotunji i peste cearc ne, Inima- i bate ecoul de z ri. Cine e ti, ori ce
e ti, Abur ori duh cobor t din pove ti, Und prelins s m @nvenine,

Stea fulgerat @n mine? Gol Ne-a parasit lumina, cum oare ne-a uitat Si soaptele-si pierdura-ntelesul pe vecii Si trupurile noastre in gol s-au destramat Sub aiurarea noptilor tarzii. Si gandurile noastre trecura fara grija-n Ostrovele-necate in destramari de veci. Pe cerul lumii noastre mai dorm fara de sprijin Doar ochii reci, doar lacomii ochi reci Am uitat Am uitat s fiu de tept Pentru-o zi ori pentru-o via C t @nm murit a tept, Albe, bra ele- i de ghea . Nu mai cuget, cred, mereu: Str ns @n mine ca- ntr-un templu, ns demn @n miezul meu, Cu zg rcenie contemplan. Omul comun Aieva nu si nici cu-nchipuirea Eu muntii nu-i mai simt cum ii simteam In vremea unor basme petrecute, Cand se facea ca un copil eram, Cand ma-nsoteam cu pasari si cu ciute, Cand ma-nstelam cu flori, cand nu eram. Vad o- nserare plina de lumina Plutind pe bucla unui brau de brad, In mijloc e poiana-n luna mata, Si-ntr-insa cineva a desenat Copilul pur pe care altadata Asa precum pe mine l-a chemat. Tabloul se apropie si creste, Il am in fata ca un ochi deschis. Copilul misca buzele si-ngaima: Esti rau, straine te-am vazut si-n vis ... Si buzele ii tremura a spaima Esti rau, straine, pleaca mi-a mai zis. Ce vrei, copile? Nu ma poti cunoaste! De ce-mi privesti in suf let ca-ntr-un sac? Vezi bine, nu sunt jucarii intr-insul. De-aceea-ti pare sarbad si posac. Si-nabusit a trebuit sa tac. Esti rau, straine. Lamurit eu nu stiu, Dar te-am vazut si-n vis si se facea Cum cineva pe oameni ii loveste Slugarnic tu ranjeai in dreapta sa. El mi-a strigat: Si tu, la fel vei creste! Eu cand voi creste nu voi fi asa.

Pe frunte imi tasni sudoare rece Asculata, desantat judecator, Gaseste-ti alta victima si spune-i Acest vis
sadic si amagitor; Ai merita sa fii legat in funii, Sa nu mai tulburi traiul tuturor. Dar deodata-n juru-mi mii de
voci S-au auzit strigand cu lar ma multa: Asculata, tu, strainule de jos. Asculta-l pe copil! Asculta-asculta!
Oh, surd strigau si trist si dureros Asculta-l pe copil! Asculta-asculta! De-atunci
nicicand eu nu l-am mai vazut, Dar parca ma-nfioara-o presimtire Si-mi tot repet blestemul ce-a rostit Cu
voce tremurata si subtire, Prin codri mari il caut ravasit Si-n vise il mai caut, in nestire. Dar pentru mine azi
straini is codrii, Sunt numai arbori, pietre, flori si hau, lar visele-ncarcate de cosmaruri Nu-mi mai aduc
curatul chip al sau... Pe suflet tot arunc cernite zaruri De ce mi-ai spus, copile, ca sunt rau? Balada 1 Si
vantul de toamna si noapte si chinuiri revine Si mi-a mai murit o iubire, in suflet lasand Dureroase canale
ce-odata fusesera pline De radacinile ei dizolvate acum in nimic si in vant. Toamna se-agita cu gleznel
vinate-n ploaie, Trupul batran invelindu-si in zdrente de foi, Razele lampii electrice-n vant se indoaie,
Danseaza sinistru in pomi si-n oglinzi de noroi. Amintirile zac ciuruite de-atatea erori In spitalele mele si
nu vor sa moara odata, Le-nabus in ritmuri, in crini, in idei si vapori, Si ele-aiureaza ciudat si se zbat si m-
arata. Pierderile 2 nc z mbesc, curate, cu buzele lor pale, Lubirile pierdute n clinchet de pocale.
ntr-un sicriu de cea a a au adormit, Au amor it n umbr firesc, f r blesteme, i apele
uit rii le duc necontenit i nu mai este nimeni la via s le cheme. n locul lor sosir cu negri
maci n din i Femei ntunecate cu gura tutunie, Cu ochi ca alaunul, i au dansat fierbin i, i
r gu it c ntat-au o trist melodie.

Le sîndu-vî mai singuri le duce Rîul Verde Imaginînd din aburi figura lui Satan, Le duce î pe ele
î dup zîri le pierde în raclele greoaie, cioplite grosolan.

